

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

Behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE

regels.

Behalve de 35 cts. zegelgeld.

18 JANUARIJ.

C. H. SUSAN, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan Bureau De Grondwet.
Jan Huis, straat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden
Voor de overige steden des Rijks

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
abonnement f 70, Ned. Cour.

De Amsterdamsche Courant.

De Amsterdamsche Courant kwijt zich, gelijk altijd, omtrent wederzijdse van hare taak, om het April-Ministerie te loffen en te travers te verdedigen. Het is dan ook een zeer beroep, om op een gegeven sein de lofrop, ooverdoovend, te moeten steken, ten einde, zoo het mogelijk ware, billijk beklag of verwijt, te smoren.

De Nederlander had, in eene zeldzame vlag van openhartigheid, gevraagd met het oog, op de geruchten, dat de heer VAN HALL thans tot afschaffing van accijnsen zou overgaan: "of men, door een dergelijk rivaliseren met de voorstellers, niet op het sleeptouw raken zou van het vorig-Kabinet?"

Dat was eene aller-onplezierigste vraag; want, wat voor de geheele Natie zonneklaar was, werd nu ook, naar 't scheen, door de "vrienden" beaamd.

De meester beveelt daarop te trompetten, opdat de vraag niet nog de enkelen tot nadenken mogt brengen, welke, onnoozel genoeg, nog aan zelfstandigheid en aan stelselmatigheid van de tegenwoordige Regering gelooven.

Zie hier het trompetgeschal:

Ons dunkt, dat dit Ministerie nog weinig gedaan heeft, dat zelfs den schijn heeft alsof het zich door iemand, en althans door de partij van het afgetreden ministerie, immer op het sleeptouw zou laten nemen. De personen, waaruit dat ministerie bestaat, vallen niet in dat genre.

Ri um teneatis amici!

Voor wie schrijft de Amsterdamsche? Voor de boeren van Natal, voor de Samoeden en Kamschatdalen of voor Nederlanders?

Dat het Ministerie weinig heeft gedaan, is de waarheid; nog meer nabij de waarheid zou het echter zijn, als men zou zeggen, dat het Ministerie nog niets in het vaarwater van het Vaderland gedaan had.

Het Ministerie, wien is het onbekend? — blijft slechts in het vaarwater, omdat het zich nu eens door den een, dan weder door den ander op sleeptouw laat medenemen.

Het is op het kussen gekomen, door zich op het sleeptouw te laten nemen van eene godsdienstige beweging;

Het heeft een programma uitgevaardigd, waarin het op sleeptouw ging van de opgewondenheid des oogebliks en van de opgewekte antipathie tegen een constitutioneel bestuur;

Het bleef staande, door mee te gaan op het sleeptouw van de, door de anti-revolutionairen gemetamorfoseerde wet op de kerkgenootschappen;

Het dekt zijne verantwoordelijkheid, door zich te laten brengen op het sleeptouw van den Koninklijken mantel;

Het ploegt thans een nieuw vaarwater, door op sleeptouw mee te gaan van de constitutionele partij, die aan het "monstrum" (het accijnsstelsel) een "doodelijken knak" heeft gegeven;

Het behoudt eene meerderheid, zelfs in deze Kamer, alleen door — tengevolge van de weder-aanstelling van afzonderlijke Ministers van Eeredienst en inconstitutionele ketterijen — op het sleeptouw te varen van het tiental Groenianen.

Figuraal gesproken — omdat de Amsterdamsche het doet — moeten de touwslagers in ons Vaderland welig bloeijen, wanneer zij al het sleeptouw, van verschillende kaliber, hadden vervaardigd, waarvan het Ministerie, reeds nu sedert April, om in het vaarwater te blijven, zich bediend heeft.

De personen, waaruit dat Ministerie bestaat, vallen in dat genre, roept de Amsterdamsche uit.

Waarom? Puff! zou de redacteur van "Holland" zeggen. — In dan de, zoo bij uitnemendheid zelfsta-

dige personen, uitmakende het Ministerie, dat zij niet in het genre vallen van hen, die nooit ofte immer op sleeptouw medegaan?

Voorreest: een in hief en leed naauw verbonden drietal: de heeren RAHOD, FORSTNER VAN DAMBENOY en ENSLIE! Wat zeldzame zelfstandigheid!! Wat onvergelykelyke politieke consequentie!!! Ministers onder het Ministerie THORBECKE; Ministers onder het Ministerie VAN HALL. Ministers, die een waardigen brief onderteekenen, en ministers, die later een vonnis over hun eigen brief durven slaan. Ministers, die jaren achtereen het land besturen; en Ministers die daarna, door hunne handteekening, verklaren, dat zij slechte bestuurders zijn geweest. Zijn dat de mannen, die niet in het genre vallen, door de Amsterdamsche bedoeld?

Ten tweede: de heer DONKER CURTIUS, die sinds twintig jaren alle denkbare soorten van sleeptouw heeft gebruikt, om te komen waarheen hij wilde. De man van de "Orde"; de bestrijder van de "oligarchie"; de "democratische publicist"; de aanzetter tot de "Grondwetsherziening"; de voorstander tot inkrimping van de magt des "Eenlings"; de steller van het November-programma; de veeljarige tegenstander van VAN HALL; de politieke doodvijand van de VAN RAPPARDS; de voormalige bewonderaar van den redacteur van Asmodee; de verdediger van de Wet op de Kerkgenootschappen; de wederlegger van zijne eigene beginselen; thans de collega van den heer VAN HALL! — De heer DONKER CURTIUS is de man niet, om op sleeptouw mee te gaan?

Ten derde: de heer VAN HALL, wiens geheele politieke leven door een eindeloos sleeptouw is beploegd. Minister onder de "oligarchie"; Minister onder het "behoud"; af-tredende omdat men niet liberaal genoeg (P) wilde zijn; verklarende eens te zijn met het stelsel van het vorige bewind; hoofd van eene "tegenovergestelde rigting"; halstarrige doordrijver van fiscale middelen; productief-maker der belastingen; lofredenaar der accijnsen; de Natie naar de liefdadigheid verwijzende en te gelijk voor Ambassadeurs en Ministers meer geld noodig achtende; afschaffing van accijnsen bestrijdende en op dezelfde gronden om in het vaarbaar te blijven, die afschaffing zullende voorstellen! Och, behoort de heer VAN HALL ook niet tot het genre van hen, die zich op sleeptouw laten nemen?

De Amsterdamsche gewage van "oorspronkelijkheid" der voorstellen, die, tot afschaffing van belastingen, thans door den heer VAN HALL gedaan zullen worden. Er is niemand in het land, en de Amsterdamsche meê gerekend, die zoo niet zeggen dan toch denken zal: "het tegenwoordig Ministerie is eigenlijk op het sleeptouw van het vorig bewind geraakt."

Een waar woord is het woord, dezer dagen door de IJsselbode uitgesproken: "Welk een misselijk figuur zullen nu toch wel de ministeriële dagbladen maken! Wij beklagen hen van harte, dat zij het voorstel van VAN HALL moeten toejuichen."

De eerste representatie van den beroemden gezichts-verdraaijer LANTINGA is bereids door de Amsterdamsche Courant gegeven. De anderen zullen de kuur wel navolgen.

Pares a paribus laudari oportet!

Nederlanderachtigheden.

De Nederlander beveelt de Grondwet de lezing aan van de aanmerkingen van onzen correspondent J. B. in No. 1089, op de vier regels (beginselen) omtrent belastingen, die de heer THORBECKE, in de zitting van 20 Dec. heeft ontwikkeld.

Wij hebben die aanmerkingen van onzen correspondent gelezen... en er de schouders voor opgehaald, gelijk in het algemeen geschiedt, waar de hooggeleerde J. B. over oeconomische vraagstukken den zellers van de Nederlander een kostbaren tijd rooft.

Aanmerkingen, als van J. B., waarvan de eerste is "spitsvondigheid", om aan te toonen dat de "Nederlander" een kostbaren tijd rooft. — behoeft men niet begrijpen.

jaargang van de Leydsche Studenten-Almanak, eene plaats onder het mixed pickle in te nemen.

Tusschen haakjes zet de Nederlander, als vijfden regel, die de heer THORBECKE had behooren te vermelden: "schrijft eene rentenbelasting uit."

De heer VAN HALL schreef eene belasting uit op de bezittingen (waaronder de renten ook waren), om de schulden te betalen, die een onverantwoordelijk beheer hadden gemaakt.

Waar zit nu het kwaad, dat thans van hen, die duizenden jaarlijks genieten van den staat zonder er één penning belasting van af te staan, gevergd zou worden enkele guldens, om de Natie duurzaam te ontheffen, om haar krachtig te maken en goed voedsel te verschaffen?

De groote heeren der anti-revolutie hebben er een afschuw van; 't is verklaarbaar. Men geeft gaarne aalmoezen, houdt de bevolking gaarne afhankelijk; maar men wil niets doen, om de bevolking zelfstandig te maken. Dat zou te gevaarlijk zijn.

Hoe denkt er de nijvere- en burger-klasse van het Nederlandsche Volk over?

De Nederlander doet in n° 1085 verklaringen, welke ons hebben verbaasd en getroffen.

"Er kan ook eene tegen het Ministerie niet-vrijdige oppositie bestaan. Eene oppositie, die geenszins de omverwerping van het Ministerie ten doel heeft."

"Zoodanig is onze oppositie ten allen tijde geweest, ook tegen het Ministerie Thorbecke."

Hoe is het toch mogelijk, dat men ten aanhoore der Natie zulk eene verklaring, met het oog op de April-beweging durft doen?

Men beroept zich op eene redevoering van December 1849; — maar de Natie weet nu, na eene vierjarige ondervinding, wat van het speculatieve standpunt der anti-revolutionnaire partij voor een Ministerie en voor de Natie te vreezen of te hopen zij.

Let op het volgende:

• En zoo door onze wederpartijders aan deze en dergelijke verklaringen geen onvoorwaardelijk geloof gehecht wordt, 't geen trouwens door de Nederlander scheen te worden verwacht,

• dan verzoeken we hen in het oog te houden, dat de keus van dit standpunt in den aard der zaak lag.

Hoe?

• Immers, bij zooveel misverstand en vooroordeel, bij zooveel eensgezindheid van de meest strijdige deelen der vrijzinnige rigting tegen het anti-revolutionair beginsel moest elk Ministerie ons liever zijn, dan een anti-revolutionair Kabinet. We waren bovendien sterk genoeg, niet om te verkrijgen hetgeen wij verlangden, maar om bij voorbeeld in armbestuur en schoolwezen, af te weren hetgeen door ons afgekeurd werd."

Wij ontkennen die kracht bij de anti-revolutionnaire partij. Zij kan helpen afkeuren, wat door eene andere partij wordt afgekeurd; maar zij is onvermogen, om alleen af te weren, wat door haar uitsluitend afgekeurd wordt. Zij kan anderen opruijen tot omverwerping van een Ministerie, of voor hen den weg tot aanvaarding van het bewind gemakkelijk maken, onder beding van zekere concessien; zij is te zwak, om een anti-revolutionnaire kabinet in het leven te roepen; want haar speculatief standpunt schijnt ook voor de kroon niet bijzonder aantrekkelijk.

• Eindelijk wij konden immers inderdaad, bij verandering van bewind, van een Ministerie in tegenovergestelden tusschen twee vuren ons het meest ter harte gaan, niet veel meer, dan hetgeen het Ministerie Thorbecke ons gaf."

De anti-revolutionnaire partij heeft, naar wij het Ministerie van Hall, mede in het licht, nu ten slotte verklaart, moet men wel de spreuk

Op de anti-revolutionaire partij, wel de spreuk toepasselijk welken, naar wij bedacht, in leed gebragt.

• Het is niet onwettig onderzoeken, wie het meest bij de afscheidingen; de kerkelijke orthodoxe protestanten.

In een finantieel opzicht moge een voordeel behaald zijn door het opraken en behouden eener ministeriële portefeuille. Het is onvrijdenbaar, dat de constitutionnele partij van dag tot dag voordeel behaald.

Zoo maar het koninklijk gezag en de ministeriële verantwoordelijkheid door de Afdelingsvragen niet zijn beschadigd.

De Nederlander schrijft in N°. 1987:

„Den 31 December is de voordragt op het Armbestuur ter tafel gebracht.

„Wij mogen dus welzen, ook van de vrijzinnige en ultramontaansche dagbladen, enig oordeel daaromtrent te gemoet zien.

De Nederlander was onnaauwkeurig in de opgave van den dag, waarop het ontwerp van wet op het Armbestuur is ter tafel gebracht. Later werd die onnaauwkeurigheid hersteld; 31 Dec. moest zijn 3 December. Wij schrijven de aanvankelijke vergissing daaraan toe, dat, op 31 December ter tafel kwam van de Nederlander ons artikel over de wet op de middelen, waarbij de houding der anti-revolutionnaire leden ernstiglijk ter sprake is gebracht. Onwillekeurig schijnt uit dien hoofde den 31 December uit de pen der redactie te zijn gevloeid.

Trouwens; — menig anti-revolutionnaire schijnt aan de financiële beschouwingen van de Grondwet meer waarde te hechten dan aan die de Nederlander levert.

Het is evenwel niet vreemd, in de Nederlander meer bespiegelen dan praktische beschouwingen aan te treffen.

Zoo wij het niet reeds gewoon waren, dat de Nederlander ignoreert of voorbijgaat, wat tegen de anti-revolutionnaire partij in de Grondwet geschreven staat, — wij zouden toch eenige verdediging gewacht hebben op onze beschuldiging, dat zij medeplichtig is aan het inhouden van het koren.

Er zijn lezers van de Nederlander, die eenig oordeel daaromtrent hadden te gemoet gezien.

Zoo niet, waarom niet?

Wij zullen niet laten wachten op ons oordeel over de wet op het Armbestuur.

De Nederlander kan verzekerd zijn, dat wij ons aan dien pligt niet zullen onttrekken; — maar dat de gebeurtenissen van de laatste weken ons hebben verhinderd tot dus ver, onze taak omtrent dit punt te vervullen.

De Nederlander vraagt:

Zou de Grondwet, wanneer onze neutraliteit op het papier geconstateerd is, geen enkel waarde hechten aan hetgeen door de heeren Gevers van Endegeest en Storm van 's Gravesande omtrent eene betere inrigting van de nationale milizie en van de schutterijen gezegd is?

Wij hebben reeds niet ongeduldig dit antwoord in n°. 200 te hebben gegeven. Wij wenschen, ook zonder uitstel, maatregelen ter verdedigbaarheid van het land. Niet door het maken van een ijdel vertoon, maar juist door milizie en schutterijen beter in te rigten, zoo dit in korten tijd geschieden kan; maar ook door een wijs en voorzigtig beleid onzer Buitenlandsche Zaken.

De Nederlander, die het eerste gedeelte van ons betoog omtrent dit punt, overneemt, schijnt, nu het eene tot hem gerigte vraag betreft, het tweede gedeelte over het hoofd gezien te hebben.

Wij schreven:

Of bij de Nederlander de overtuiging ontstaat, dat de behartiging onzer dierbaarste belangen te Parijs aan een diplomaat is toevertrouwd geworden, in staat, om des noods met de Europeesche diplomatie in het strijdperk te treden?

Of de waarneming, in deze tijden, van twee portefeuilles, zóó gewichtig als die van Finantiën en Buitenlandsche Zaken, ons daarover gerust kan doen zijn, dat de eene niet tijden zal door de andere?

Nu wij, zoo duidelijk mogelijk de vraag van de Nederlander getracht hebben te beantwoorden, rekenen wij op een even onbewimpeld antwoord op bovenstaande, voor de tweede maal herhaalde vraag, zonder behulp van een citaat uit Prof. Bosscha's „Leven van Koning Willem II.“

VAN DER PALM wordt geplunderd door de Nederlander, om aan te toonen... wat? Het wordt niet gezegd.

Men vergunne ons dat te doen. Zie hier het citaat:

„Vestigt uwe aandacht op bijeenkomsten van onderling nut, zelfs op achtbare vergaderingen, waarin over 's lands dierbaarste belangen geraadpleegd wordt; stelt ze te zamen uit enkel groote mannen; diepe staatkundigen, talentvolle redenaars, die allen hun gezamenlijke kracht van redenen bepleiten kunnen, enkel sprekers en geen zwijgers, weert uit dezelve allen, die geene hoogere eerbij kunnen vinden, dan dat zij, als eerlijke mannen, zich in gemoede verklaren voor die meening, die hun de beste en redelijkste voorkomt, of laat zelfs deze daarin niet het meerder getal, slechts eene geringe minderheid uitmaken, veel, veel zult gij er bij gewonnen hebben! lange, verwarde raadplegingen, ergerlijke verschillen, wankelende besluiten, en doorgaans in plaats van de beste keuze, een ondoelmatig middel, uit de overeenbrenging van onverenigbare gevoelens geboren. Waar weinigen velen voorlichten, en weinigen velen besturen, daar alleen heerscht orde, rust en betamelijkheid.

Onder dit citaat roept de Nederlander uit: „Die van DER PALM was toch een aristocraat!“

Wij zeggen: VAN DER PALM was noch anti-revolutionnaire, noch April-man.

Dat deze Kamer niet is zamengesteld, zoo als VAN DER PALM die verlangt, wordt bewezen daardoor, dat niet gewonnen zijn;

lange, verwarde raadplegingen — de discussiën sedert de April-Kamer;

ergerlijke verschillen — al de redevoeringen van de van Rappards-partij en de anti-revolutionnaire in cluis;

wankelende besluiten — de wifelachtigheid van de vrienden;

doorgaans, in plaats van de beste keuze, een ondoelmatig middel — de wet op de Kerkgenootschappen; gemoedelijke verklaring voor die meening, die de beste en redelijkste is — de stemming over het voorstel der negen leden.

Wij zijn een tweede citaat uit VAN DER PALM wachtende.

Buitenland.

ENGELAND.

Lord J. Russell heeft, als leider van de ministeriële partij in het Huis der Gemeenten, volgens gewoonte de tot die partij behoorende leden uitgenoodigd, om op den dag der hervatting van de Parlementsitting (31 Jan.) tegenwoordig te zijn, naardien de staat van zaken eene talrijke opkomst wenschelijk maakt.

— In eene beschouwing van den gunstigen invloed, dien de bestaande scheepvaartwetten tot dusver op den aanbouw van Britsche schepen en op onzen handel gehad hebben, zegt het ministeriële avondblad: „Een oorlog met Rusland zou op onze reederijen slechts weinig invloed hebben. Wij zouden zoolang de oorlog duurt, onzen handel met Rusland zien stilstaan; maar die handel maakt slechts een klein gedeelte uit van ons handelsverkeer met het buitenland, en elders zouden wij voorzer ruimschoots gelegenheid vinden, om onze kapitalen te bezigen. Met onze kolonien en met Amerika en Frankrijk, kan eene schorsing van ons handelsverkeer met Rusland zonder nadeel plaats hebben.“

FRANKRIJK.

Reeds is gemeld, dat de oudste tak van het beroemde geslacht der Montmorency's door het overlijden van Prins Gaston is uitgestorven. De beide andere takken van dit geslacht, Luxembourg en Laval worden met gelijk lot bedreigd, omdat de een geene mannelijke spruiten heeft, terwijl de beide laatste afstammelingen van den anderen tak reeds boven de 50 jaren zijn en geene kinderen hebben. Deze historische naam zal dus waarschijnlijk geheel verdwijnen.

— Men wil, dat de heer Sylvestre de Sacy zich met de hoofdredactie van het Journal des Débats zal belasten en dat het blad in denzelfden geest van gematigd liberalismus zal blijven.

— Zaterdag jl. is het lijk van den heer Armand Bertin plegtstatig ter aarde besteld, in tegenwoordigheid van een zeer groot aantal vrienden van den overledene. Op de begrafenisplaats heeft de heer Saint-Marc de Givaudin op een indrukwekkende wijze aan de groote verdiensten van den heer Bertin hulde gebracht. De heer Guizot had het voor nemen gekoesterd, om bij die gelegenheid het woord te voeren, doch was door ongesteldheid verhinderd de begrafenisplegtigheid bij te wonen.

— De regering heeft de aanmuntung gelast van gouden muntstukken, ter waarde van 5 fr., met bepaling, dat 620 dergelijke stukken een kilogram zullen wegen. Verder wordt bepaald, dat de middellijn der gouden stukken van 10 fr. voortaan 17 millimeters zal bedragen.

BELGIE.

Uit een overzicht van de werkzaamheden aan den ijzeren spoorweg tusschen Antwerpen en Rotterdam blijkt, dat het gedeelte van den weg tusschen Antwerpen en Roosendaal en wellicht tot Breda in het aanstaande voorjaar zal zijn voltooid, en het geheel van den weg op het einde van den zomer. Onze dagbladen sporen er toe aan nu reeds, voor zoo verre de weg af is, de dienst te openen; men zal dan in een uur van Antwerpen naar Roosendaal kunnen komen, en het verkeer zou er al reeds door worden bevorderd. Men stelt zich ook voor den handel vele voordelen voor, bij de voltooiing van dezen weg, en met alleen voor dien van België, maar ook voor dien tusschen Frankrijk en Nederland.

ZWEDEN.

Zweedsche dagbladen verzekeren, dat Rusland, bij het uitbreken van eenen zeeoorlog in de Oostzee, van Zweden voorwaarde zoude hebben gevorderd, welke die mogendheid niet overeenkomstig zoude de met haar belang, noch met hare waardigheid. Z. M. de Koning van Zweden aan het Comité der Wetgeving al de gewissende dat hij heeft door mededeelen, bij welke de bedoelde aanvraag is afgewezen, en dat de overige mogendheden zijn onderrigt, dat Zweden in elk geval de strengste onzijdigheid zoude in acht nemen. Om in den eersten maatregel van voorzorg te voorzien, heeft Z. M. eene bijdrage verlangd van 600.000 r. daalders.

TURKIJE.

De berigten uit de Vorstendommen, op welke men eenigen staat kan maken, gewagen van het optrekken van eene afdeeling Russen, van niet minder dan 22,900 man naar de zijde van Kalefat, en van de aankomst der eerste troepen van het derde corps van den generaal Osten Sacken bij Bucharest. Reeds is gemeld, dat eerst schermutselingen in de laatste dagen van het vorige jaar, hebben plaats gehad; doch sedert heeft men berigt bekomen, dat er van den 6den 7den en 8sten Januarij te Zitali scherp is gestreden, en wel bepaaldelijk in het voordeel der Turken. De aaneenschakeling van gevechten duurde bij het afzenden der berigten nog voort; te Parijs wil men echter reeds berigt hebben dat den 9 de Russen zijn achteruitgedrongen.

Brieven van de oevers van den Donau melden, dat Omer-Pacha alle mogelijke voorzorgen heeft genomen, om zich te Kalefat te handhaven en zich door versche troepen te versterken, ten einde zijne positie langs den geheelen Donau te verbeteren. Zijne magt, van het begin of aan uit 130,000 man bestaande, was in volkomen goeden staat, terwijl ook zijn reserve-leger 100,000 man tellende voltallig was en al de aangewezen posities had betrokken.

— De Londensche dagbladen zijn zeer verheugd over de jongste, door de Turken aan den Donau behaalde voordeelen; en betoogen, dat het nu blikken kan, dat de Turksche krijgsmagt niet zoo gering te schatten is, als men voor eenige maanden nog beweerde. Zij stellen ook in het licht, dat de Russische generaal Gortschakoff geen versterkingen heeft kunnen erlangen, ondanks het dringende van het gevaar; daar de Turken nu de vierde divisie van het Russische leger, onder generaal Dannenberg, zullen kunnen verslaan, alvorens de divisie onder generaal van Osten-Sacken zal zijn opgekomen. Aan de goede beraming en uitvoering van het krijgsonderwerp der Turken, bij dezen wintertijd vooral, wordt alle hulde gebracht. De vraag bij onvooringenomen lieden blijft echter, of deze voordeelen zullen aanhouden, als de reserve van het Russische bezettingsleger zal zijn aangekomen; en ten andere, welken indruk de nu ongetwijfeld door de Turken behaalde voordeelen te Petersburg ten behoeve van den vrede zullen maken?

„Wij wenschten, dat wij ons vleijen mogten (zegt de Times), dat deze overwinning der Turken waarschijnlijk tot herstel des vredes zouden leiden, of dat zij als een wapentoets van de betrekkelijke magt der beide oorlogvoerende partijen mogten beschouwd worden. Doch de Czaar is te zeer geslagen, om met eere te onderhandelen, en nog niet genoeg geslagen, om door noodwang toe te geven. Indien dit echter de uitslag zijner krijgsvrtingingen tegen een gedeelte van het Turksche leger is, hetwelk er in geene deele het voornaamste van uitmaakt, en geene stellingen in heeft welke slechts eenigzins naar die van de groote vestingen Schumla en Varna gelijken, wat heeft hij dan te wachten, wanneer hij de hoofdmagt zal ontmoeten, onder bevel van Omer-pacha zelven, die een wel versterkt bergachtig land bezet houdt en bovendien door de verbonden vloeten van de zeezijden wordt ondersteund? Reeds heeft men het gevolg van het binnenkomen der vloeten in de Zwarte Zee gezien, daar de Porte hierdoor in staat is geweest eene versterking van 15,000 man naar Battoun in Azie, af te zenden, om het leger van selim-Pacha, aan de uiteinden van Armenië, weder op beteren voet te brengen; en al de Russische versterkingen, die naar de kust van Circassie worden gezonden, zullen voortaan worden onderschept. De bergvolken daar te lande hebben het kraid en de wapenen ontvangen, welke Mustapha-Pacha hun heeft overgebracht, en die aanvoeren zullen nu wel dra vermeederen. In het vroege voorjaar zal er zonder twiifel een algemeene opstand in den Kaukasus plaats grijpen en de Russen zullen het meeste bezwaar hebben, om humane gemeenschap open te houden; anders dan door de Russische zee. Geene magt, die sedert het Romeinsche rijk oot bestaan heeft, heeft grenzen te verdedigen van zoo uitgestrekte en verwijderden aard als de tegenwoordige bezittingen van Rusland.“

Het blad ontwikkelt dit; en gelooft dat de Keizer nog het best zou doen, de voorwaarden van vrede aan te nemen, die zeker niet onvoordeelig voor hem zijn; het blad spoort hem daartoe te meer aan, omdat Oostenrijk blijkbaar zich niet van het Westersche verbond afscheurt. Het slaat ook geen geloof aan de reis des keizers Frans Joseph naar Rusland; de loop der gebeurtenissen is te snel en te geweldig, dan dat nieuwe conferentien als die van Olmutz iets zouden baten. Die den twist hebben gezaaid, moeten de gevolgen daarvan inoogsten. Rusland heeft over Europa de jammeren van krijg en verwoesting geroepen; alleen door tegenstand tegen Rusland kan de vrede hersteld, het regt der volkeren behouden worden. Dit rijk (Engeland) is zeker het laatste in Europa, om oorlog te zoeken of vijandelijkheden te willen. Op ons kan de verantwoordelijkheid van den krijg niet komen. Mogt die uitbreken, wij zullen dien zonder vrees te gemoet gaan; de vredesvoorwaarden zijn gesteld; op geen minder voordeelige kan deze strijd tot een einde komen.

In eene redenering over de Turksche zaken, zegt het ministeriële avondblad van den 14, dat het duidelijk is, dat Frankrijk en Engeland tot de uiterste grens van toegankelijkheid aan de staatkunde der twee Duitsche Mogendheden (Oostenrijk en Pruisen) gekomen zijn, en de eer van Rusland niet verder ontzien kunnen. „Indien zij nog een stap verder gingen (dus vervolgt het bedoelde blad) zou van Engeland en Frankrijk gezegd worden, dat zij te gewelvig misdien zijn, om nog met dat te kunnen onderhandelen. Magtige Staten kunnen niet in 't klein oorlog voeren, en zouden zij zich dan tot eene vruchteloze tusschenkomst kunnen bepalen? De dubbelhartige diplomatie van Rusland is ontmaskerd; het is gebleken, dat Rusland niet tot den oorlog, ofschoon die met een zwakkere tegenpartij gevoerd zou worden, gereed was, en dat de bezorgdheid voor de belangen der Christenen, op grond waarvan de oorlog ondernomen werd, slechts een ijdel voorwendsel was. Tevens is het duidelijk gebleken, dat de Christelijke onderdanen der Porte niet een eenigen beschermers niet verlangen.

„Indien derhalve Rusland de voorwaarden, welke het zelve nog aangeboden zijn, nu mogt verwerpen, en sulke omdat zij eene betere bescherming aan de christelijke onderdanen van Turkije verzekeren, dan Rusland zelfs voor hen vorderde — wat blijft dan over. Zeker is het, dat Frankrijk en Engeland niet met eere zouden kunnen terugtreden uit de stelling, waarin zij zich geplaatst hebben. Niet minder onmogelijk is het, te blijven in den tegenwoordigen onzekeren toestand, welke noch vrede noch oorlog is. Dus blijft slechts oorlog over; een groe-

voor de Arrond. Regtbank alhier een
zaak, welke voor hen, die zich aan het natio-
naal tooneel laten gelegen liggen, niet van belang is ont-
staat.

